YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
22 päivänä kesäkuuta 1976 *

Asiassa 127/75,

jonka Finanzgericht Düsseldorf on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Bobie Getränkevertrieb GmbH, Gelsenkirchen,

vastaan

Hauptzollamt Aachen-Nord

ennakkoratkaisun ETY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta koskien muista jäsenvaltioista Saksan liittotasavaltaan tuodulle oluelle määrättyä veroa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaoston puheenjohtaja H. Kutscher sekä tuomarit A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, M. Sørensen ja F. Capotorti,

julkisasiamies: J.-P. Warner,
kirjaaja: A. Van Houtte,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Finanzgericht Düsseldorf on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 26.11.1975 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.12.1975, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta.

Kysymykset on esitetty edellä mainitun tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetussa asiassa, joka koskee Belgiasta tuodun tavallisen oluen tuonnista Saksan liittotasavallassa vuosina 1968 ja 1969 kannettuja veroja.

Oikeudenkäyntiasiakirjat osoittavat, että Saksan liittotasavallassa kannettiin vuosina 1968 ja 1969 tavallisen oluen tuonnista *Biersteuergesetz*in 6 a pykälän 5 momentin mukainen kiinteä vero, jonka määrä oli 14,40 Saksan markkaa hehtolitralta. Kotimaiseen olueen sovelletaan edellä mainitun lain 3 pykälän nojalla progressiivista veroa, jonka määrä vaihtelee 12 Saksan markasta hehtolitralta ensimmäisestä 2 000 hehtolitran vuotuisesta määrästä 15 Saksan markkaan hehtolitralta määristä, jotka ylittävät 120 000 hehtolitraa vuodessa.

Ensimmäinen kysymys

2 Ensimmäisessä kysymyksessä pyydetään ratkaisemaan, onko Saksan lainsäädännön mukaisen hehtolitralta kannettavan 14,40 Saksan markan suuruisen kiinteän veron soveltaminen muista jäsenvaltioista Saksan liittotasavaltaan tapahtuvaan tavallisen oluen tuontiin yhteensopivaa ETY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, kun samanlaisesta kotimaisesta tuotteesta kannettava vero on keskimäärin noin 13,90 Saksan markkaa hehtolitralta ja kun kyseiseen tuotteeseen joka tapauksessa osittain sovelletaan edellä mainitussa lainsäädännössä määrätyn progressiivisen veron johdosta verokantaa, joka on alhaisempi kuin tuontiolueen sovellettu verokanta.

3 ETY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan "jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille minkäänlaisia korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä maksuja, kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille".

Tähän määräykseen sisältyvän kiellon tarkoituksena on varmistaa, että tuojajäsenvaltio ei käytä tuontitavaroille ja samanlaisille kotimaisille tuotteille määrättyjä sisäisiä veroja ja maksuja keinona kotimaisten taloudellisten toimijoiden suosimiseen verrattuna muissa jäsenvaltioissa oleviin kilpailijoihin, jotka saattavat kyseisen jäsenvaltion markkinoille samanlaisia tuotteita.

Vaikka kyseisessä määräyksessä jäsenvaltiolle jätetään mahdollisuus soveltaa tuontitavaraan erilaista verotusjärjestelmää kuin samanlaiseen kotimaiseen tuotteeseen, se on mahdollista ainoastaan, jos maahantuotuun tuotteeseen kohdistuva vero on kaikissa tapauksissa yhtä suuri tai pienempi kuin samanlaiseen kotimaiseen tuotteeseen sovellettava vero.

Näin ollen 95 artiklan ensimmäistä kohtaa ei ole noudatettu, jos maahantuodulle tuotteelle määrätty vero ja samanlaiseen kotimaiseen tuotteeseen sovellettava vero lasketaan eri tavalla ja erilaisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti siten, että kotimaisista tuotteista kannetaan, vaikka vain tietyissä tapauksissa, alhaisempi vero.

4 Ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että jäsenvaltion toisesta jäsenvaltiosta tuodulle tuotteelle määräämä vero, joka lasketaan eri tavalla tai erilaisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, kuten määräämällä kiinteä määrä yhdessä tapauksessa ja progressiivinen vero toisessa, kuin samanlaiseen kotimaiseen tuotteeseen kohdistettu vero, on ristiriidassa ETY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, jos jälkimmäisestä tuotteesta kannetaan, vaikka vain tietyissä tapauksissa, progressiivisen veron vuoksi alhaisempi vero kuin maahantuodusta tuotteesta.

Toinen kysymys

5 Seuraavassa kysymyksessä pyydetään ratkaisemaan, onko sellainen menettely ristiriidassa perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, jonka mukaan Saksan liittotasavaltaan tuotua olutta verotetaan *Biersteuergesetz*in 3 pykälässä vahvistetun verokannan mukaan, kun tätä verokantaa ei sovelleta kunkin panimon vuosittain tuottamiin oluen määriin, vaan kunkin tuojan muista jäsenvaltioista vuosittain tuomiin oluen määriin.

6 Sellainen verotusjärjestelmä kuin Saksan liittotasavallassa kotimaisen oluentuotannon osalta voimassa oleva järjestelmä, joka perustuu yksittäisen panimon tuottamien määrien perusteella sovellettavaan progressiiviseen veroon, poikkeaa selvästi verotusjärjestelmästä, joka perustuu yksittäisen tuojan maahantuomien, mutta mahdollisesti useista muiden jäsenvaltioiden panimoista peräisin olevien määrien perusteella sovellettavaan samaan progressiiviseen veroon.

Tällainen ero voi saattaa tietystä maasta tuodun oluen epäedulliseen asemaan samanlaiseen kotimaiseen tuotteeseen nähden, jos ulkomaiseen olueen kohdistetaan vero, joka lasketaan yksittäisen tuojan vuoden aikana tuomasta kokonaismäärästä, johon voi sisältyä useissa muiden jäsenvaltioiden panimoissa tuotettua olutta, kun taas kotimaiseen olueen kohdistetaan vero, joka lasketaan kunkin panimon tuottamasta kokonaismäärästä.

7 Kansallisen tuomioistuimen esittämään toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että kotimaiselle oluelle määrätyn progressiivisen verokannan ulottaminen koskemaan jäsenvaltioon tuotuja oluita soveltamalla verokantaa kuitenkin yksittäisen tuojan vuosittain tuoman oluen määrään, kun kotimaista olutta verotetaan kunkin panimon vuoden aikana tuottaman olutmäärän mukaan, ei ole perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan mukaista siltä osin kuin toisen jäsenvaltion panimosta vuoden aikana tuotuun olueen kohdistetaan korkeampi vero kuin vastaavaan määrään kotimaisessa panimossa saman jakson aikana tuotettua olutta.

Kolmas kysymys

8 Kolmannessa kysymyksessä pyydetään ratkaisemaan siinä tapauksessa, että vastaus toiseen kysymykseen on kieltävä, mitkä ovat tuontiolueen sovellettavan verokannan laskentaperusteet ja missä rajoissa kyseinen verokanta on pidettävä, jotta se olisi perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan mukainen.

9 Vaikka korkeamman veron määrääminen muiden jäsenvaltioiden tuotteille kuin samanlaisille kotimaisille tuotteille on ristiriidassa kyseisen määräyksen kanssa, sillä ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden vapautta ottaa käyttöön sellainen verotusjärjestelmä, jota ne pitävät kullekin tuotteelle parhaiten soveltuvana.

Siten kunkin panimon vuosituotannon perusteella lasketun progressiivisen veron soveltaminen kotimaiseen olueen kuuluu kunkin valtion harkintavaltaan.

Kunkin jäsenvaltion valitsema tiettyä kotimaista tuotetta koskeva verotusjärjestelmä on kuitenkin lähtökohta sen arvioimiseksi, onko vero, jota sovelletaan toisen jäsenvaltion samanlaiseen tuotteeseen, 95 artiklan ensimmäisen kohdan vaatimusten mukainen.

10 Jos jäsenvaltio näin ollen on päättänyt soveltaa kotimaiseen olueen progressiivista veroa, joka lasketaan kunkin panimon vuoden aikana tuottaman määrän perusteella, noudatetaan 95 artiklan ensimmäisen kohdan määräyksiä täydellisesti ainoastaan, jos ulkomaiseen olueen sovelletaan vastaavaa tai alempaa verokantaa, jota myös sovelletaan kunkin panimon vuoden aikana tuottamaan oluen määrään.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Saksan liittotasavallan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Finanzgericht Düsseldorfin 26.11.1975 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Jäsenvaltion toisesta jäsenvaltiosta tuodulle tuotteelle määräämä vero, joka lasketaan eri tavalla tai erilaisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, kuten määräämällä kiinteä määrä yhdessä tapauksessa ja progressiivinen vero toisessa, kuin samanlaiseen kotimaiseen tuotteeseen**

kohdistettu vero, on ristiriidassa ETY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, jos jälkimmäisestä tuotteesta kannetaan, vaikka vain tietyissä tapauksissa, progressiivisen veron vuoksi alhaisempi vero kuin maahantuodusta tuotteesta.

2) **Kotimaiselle oluelle määrätyn progressiivisen verokannan ulottaminen koskemaan jäsenvaltioon tuotuja oluita soveltamalla verokantaa yksittäisen tuojan vuosittain tuoman oluen määrään, kun kotimaista olutta verotetaan kunkin panimon vuoden aikana tuottaman olutmäärän mukaan, ei ole perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan mukaista siltä osin kuin toisen jäsenvaltion panimosta vuoden aikana tuotuun olueen kohdistetaan korkeampi vero kuin vastaavaan määrään kotimaisessa panimossa saman jakson aikana tuotettua olutta.**

3) **Jos jäsenvaltio on päättänyt soveltaa kotimaiseen olueen progressiivista veroa, joka lasketaan kunkin panimon vuoden aikana tuottaman määrän perustella, noudatetaan 95 artiklan ensimmäisen kohdan määräyksiä täydellisesti ainoastaan, jos ulkomaiseen olueen sovelletaan vastaavaa tai alempaa verokantaa, jota myös sovelletaan kunkin panimon vuoden aikana tuottamaan oluen määrään.**

Lecourt Kutscher Donner

Mertens de Wilmars Pescatore Sørensen Capotorti

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä kesäkuuta 1976.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti